

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΜΕΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αυτή η μικρή εργασία που γράφτηκε το έτος 1952 ήταν μια από τις πρώτες προσπάθειες για να δοθεί η Γνωστική Σοφία στο λαό, για να εξουδετερώσει στο αστρικό την έξοδο που κάνουν οι μάγοι και οι μάγισσες για να προκαλέσουν βλάβες σε άλλους, αυτοί χρησιμοποιούν την δύναμη της πορνείας για τις μαγείες τους.

Εκείνες τις ημέρες αυτή η μικρή εργασία ενόχλησε εξαιρετικά πολλούς ιερείς των διαφορετικών κλάδων του Χριστιανισμού και κατά διαταγή του Α. Δ. Σαμαέλ ανεστάλησαν οι νέες εκδόσεις.

Με το πέρασμα του καιρού τα πράγματα έχουν αλλάξει και στον τομέα της θρησκείας και όλοι βλέπουμε την πορεία που πρέπει να ακολουθούμε χωρίς τόσο φανατισμό.

Σήμερα έρχεται το βιβλίο «Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΜΕΝ» προς παρηγοριά του υπομονετικού λαού.

Θα επιθυμούσαμε οι σοφοί και οι λόγιοι επίσης να διαβάσουν αυτό το μικρό βιβλίο, να το ασκήσουν και να εξακριβώσουν τους ισχυρισμούς του Δασκάλου.

Για να βγούμε στο αστρικό, πρέπει να έχουμε δημιουργήσει ένα αστρικό σώμα ' αυτό το σώμα έχει χρώμα φωτεινό. Η ψυχή είναι προστατευμένη από αυτό το σώμα.

Σε ένα κοινό άτομο και αυτό σημαίνει κάποιον που δεν έχει αγνότητα , αυτό το σώμα είναι νεφελώδες, θαμπό και πολύ ασαφές, το οποίο αλλάζει ολοκληρωτικά όταν μετατρέπουμε το σπέρμα μας σε φως και φωτιά μέσω της Ερωτικής Μαγείας ή της μετατροπής των ελευθέρων.

Το βουνό για το οποίο μιλάει η Βίβλος είναι στο Αστρικό επίπεδο, μία από τις πολλές διαστάσεις της Γης, του πλανήτη μας.

Υπάρχουν βιβλικές αναφορές οι οποίες σχετίζονται με το ιερατείο, έτσι ώστε να γνωρίσουν οι γνωστικοί το τι απαιτείται για τον σκοπό αυτό. Επίσης εμφανίζεται σε μια επιστολή ενός αρχιεπισκόπου της Αντιοχείας, η οποία ορίζει ότι η ανάγνωση της Βίβλου, που μεταφράστηκε από τον Κυπριανό της Βαλέρα, δεν αποτελεί αμάρτημα.

Όπως είπαμε οι καιροί έχουν αλλάξει και θα συνεχίζουν να αλλάζουν για το καλό των ανθρώπων.

Η τηλεόραση και το ραδιόφωνο μας επιτρέπουν να μιλάμε για την μεταβίβαση της σκέψης, την πανταχού παρουσία, την τηλεπάθεια, την προβολή από απόσταση.

Μέσω της Χημείας διδάσκεται πως η ύλη μετατρέπεται σε ενέργεια, αυτό μας επιτρέπει να διδάξουμε στους ανθρώπους πώς να μετατρέπουν το σπέρμα σε φως και φωτιά.

Το ηλεκτρικό ρεύμα μέσω των καλωδίων μας επιτρέπει να μιλάμε για μαγνητικά ρεύματα ή πρηνικά για να θεραπεύσουμε ασθενείς και πολλά άλλα περισσότερα που μας επιτρέπουν να δώσουμε την γνώση μας στον λαό που τόσο πολύ την χρειάζεται.

Εμείς οι γνωστικοί δίνουμε το όνομα PAM-IO στην Παρθένο Μαρία. Πρέπει να την αγαπάμε όπως αγαπάμε την φυσική μητέρα. Μέσω αυτής μπορούμε να καταστρέψουμε τα ελαττώματά μας, που προκαλούν τόσο μεγάλη ζημιά στους πληροφοριοδότες μας, (δηλαδή) στις αισθήσεις μας.

Εμείς βλέπουμε την αλήθεια στρεβλωμένη γιατί οι αισθήσεις μας είναι ελαττωματικές και είναι ελαττωματικές καθώς παραμένουμε γεμάτοι ελαττώματα.

A.Δ. GARGHA KUICHINES

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

- Πατέρα μας που βρίσκεσαι στον ουρανό (Ι.Α.Ο.)
- Αγιασμένο ας είναι το όνομά σου.
- Ας έρθει σε μας η Βασιλεία σου. (Οι εσωτερικοί κόσμοι)
- Ας γίνει, Κύριε, το θέλημά σου στην γη όπως και στον ουρανό.
- Το καθημερινό μας ψωμί δώσε μας σήμερα.
- Συγχώρησε τις οφειλές μας όπως και εμείς συγχωρούμε τους οφειλέτες μας.
- Μην μας αφήσεις να πέσουμε στον πειρασμό και ελευθέρωσέ μας από το κακό.

ΑΜΗΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Αυτή η προσευχή δόθηκε από τον Κύριο μας του Χριστού και περιλαμβάνει επτά ιερά αιτήματα που οι λάτρεις του μονοπατιού μπορούν να ζητήσουν σαν χάρη στον Παντοδύναμο.

Οι γνωστικοί πρέπει να κάνουμε τη θέληση του Πατέρα στην γη όπως και στον ουρανό, αλλά οι άνθρωποι συνήθως καλούνε και επικαλούνται τον Θεό για να κάνει Αυτός τη θέλησή τους, δηλαδή το αντίθετο.

ΧΑΙΡΕ ΜΑΡΙΑ

Χαίρε, χαίρε ΡΑΜ - ΙΟ (ΜΑΡΙΑ),
κεχαριτωμένη,
ο Κύριος είναι μαζί σου.
Ευλογημένη εσύ μεταξύ των γυναικών
και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου ο ΙΗΣΟΥΣ.

Παρθένα ΡΑΜ – ΙΟ, Μητέρα του Θεού,
ικέτευε για εμάς που έχουμε
το αμαρτωλό εγώ,
τώρα και την στιγμή του θανάτου
των ελαττωμάτων μας (τα εγώ).

ΑΜΗΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Όλοι οι γνωστικοί πρέπει να κάνουν αυτήν την προσευχή και το Πάτερ Ημών πριν να κοιμηθούν και στις στιγμές κινδύνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η Παρθένος του Κάρμεν ήταν η Μητέρα του Θεϊκού Λυτρωτή του Κόσμου.

Αμέτρητοι συγγραφείς έχουν τραγουδήσει εγκώμια για την πιο μεγαλειώδη μητέρα όλων των εποχών.

Πως μπορούμε να την ορίσουμε;

Ούτε η πένα του Μιχαήλ Αγγέλου, ούτε η Μαντόνα του Λεονάρντο Ντα Βίντσι έχουν αποδώσει πιστά την μορφή της Παρθένου Μαρίας.

Σε αναρίθμητα γλυπτά έχουν προσπαθήσει να προσωποποιήσουν την Παρθένο του Κάρμεν, αλλά κανένα από αυτά δεν μπορεί να αποδώσει με ακρίβεια την φυσιογνωμία αυτής της μεγάλης Κόρης του Φωτός.

Κοιτάζοντας με τα μάτια της Ψυχής την άφατη μορφή της Θεϊκής Μητέρας, παρατηρούμε πως δεν βλέπουμε τίποτα που να έχει σχέση με τα διαμάντια, τα ρουμπίνια και τα σμαράγδια.

Μπροστά στα μάτια της Ψυχής εξαφανίζονται ολοκληρωτικά οι πορφύρες και τα μετάξια, με τα οποία έχουν θελήσει να τυλίξουν το πορτραίτο της Μαρίας, της Θεϊκής Μητέρας του Ιησού της Ναζαρέτ.

Δεν ήταν η Μαρία αληθινά εκείνη η κοσμική ομορφιά που είναι ζωγραφισμένη σε όλες τις ακουαρέλες.

Με τα μάτια του Πνεύματος μόνο βλέπουμε μία μελαχρινή παρθένο ηλιοκαμένη από τον ήλιο της ερήμου. Μπροστά στα έκπληκτα πνευματικά βλέμματά μας εξαφανίζονται σιγά - σιγά τα λυγρόκορμα σώματα και τα προκλητικά πρόσωπα γυναικείων μορφών, προκειμένου να εμφανιστεί στη θέση τους μια λεπτοκαμωμένη γυναίκα με μικρό ανάστημα, σώμα λεπτό, πρόσωπο μικρό και οβάλ, μύτη αμβλεία, το άνω χείλος να εξέχει, μάτια τσιγγάνικα και πλατύ μέτωπο.

Εκείνη η ταπεινή γυναίκα ήταν ντυμένη με έναν χιτώνα στο χρώμα της καραμέλας ή καφέ και σανδάλια από δέρμα.

Περπατώντας μέσα από την αφρικανική έρημο προς την γη της Αιγύπτου φαινόταν επαίτης με τον παλιό σχισμένο χιτώνα και το μελαψό της πρόσωπο υγραμένο από τον άφθονο ιδρώτα.

Δεν είναι η Μαρία εκείνο το άγαλμα με τις πορφύρες και τα διαμάντια που σήμερα κοσμεί τον καθεδρικό ναό Notre Dame στο Παρίσι.

Δεν είναι η Μαρία εκείνο το άγαλμα με τα δάχτυλα από ερμίνα, τυλιγμένα από αγνό χρυσάφι, ευτυχής να περιφέρεται στις τοπικές ενορίες.

Δεν είναι η Μαρία εκείνη η αληθινά αξέχαστη ομορφιά που όλοι συλλογιστήκαμε ως παιδιά μπροστά από τους πολυτελείς βωμούς των

επαρχιακών εκκλησιών μας, με τις μεταλλικές καμπάνες να ηχούν χαρμόсуна στις αγορές των κοινοτήτων μας.

Με τις πνευματικές αισθήσεις μας βλέπουμε μόνο εκείνη την μελαχρινή Παρθένο την ηλιοκαμένη από τον ήλιο της ερήμου.

Μπροστά στη θέα του πνεύματος όλες οι φαντασίες εξαφανίζονται για να εμφανιστεί στη θέση τους μια επαίτης ταπεινή γυναίκα από σάρκα και οστά.

Από πολύ μικρή η Μαρία, έδωσε όρκο αγνότητας στο ναό της Ιερουσαλήμ.

Η Μαρία ήταν κόρη της Άννας και η μητέρα της την έφερε στο ναό για να κάνει τον όρκο της.

Και η Μαρία ήταν μια από τις Ιέρειες του Ναού .

Γεννήθηκε μεταξύ μιας αριστοκρατικής οικογένειας και προτού εισέλθει στο Ναό ως Ιέρεια είχε αναρίθμητους που την διεκδικούσαν και ακόμα είχε έναν πλούσιο και όμορφο μνηστήρα που ήθελε να την παντρευτεί.

Αλλά η Μαρία δεν δέχτηκε, η καρδιά της αγαπούσε μόνο τον Θεό.

Τα πρώτα χρόνια της ζωής της ήταν περιτριγυρισμένη από όλες τις ανέσεις.

Κατά την παράδοση η Μαρία έκανε χαλιά για τον Ναό της Ιερουσαλήμ και αυτά τα χαλιά μετατράπηκαν σε τριαντάφυλλα.

Η Μαρία γνώρισε την Μυστική Διδασκαλία της Φυλής του Λευί.

Η Μαρία εκπαιδεύτηκε στην σεμνή σκιά των στοών της Ιερουσαλήμ, ανάμεσα στα φυλλώματα των φοινίκων, κάτω από την σκιά των οποίων οι γέροι καμηλιέρηδες της ερήμου ξεκουράζονταν.

Η Μαρία μύηθηκε στα Αιγυπτιακά Μυστήρια, γνώρισε την Σοφία των Φαραώ και ήπιε από τον Δισκοπότηρο του αρχαίου Χριστιανισμού που ασβεστοποιήθηκε από την παράφορη φωτιά της ανατολικής γης.

Η Καθολική θρησκεία όπως την γνωρίζουμε σήμερα, ούτε διακρινόταν ακόμα από τους επτά λόφους της σεμνής Ρώμης του Καίσαρα και οι αρχαίοι Εσσαίοι μόνο γνώριζαν την Αρχαία Χριστική Διδασκαλία, την διδασκαλία των μαρτύρων, εκείνη την Διδασκαλία για την οποία ο Άγιος Στέφανος μαρτύρησε.

Εκείνη η Ιερή Χριστική Διδασκαλία κρατήθηκε μυστική μέσα στα Μυστήρια της Αιγύπτου, της Τροίας, της Ρώμης, της Καρχηδόνας, της Ελευσίνας, κτλ.

Αυτό η μεγάλη αποστολή ήταν του Χριστού, ήταν να δημοσιοποιήσει την αρχαία Διδασκαλία στους δρόμους της Ιερουσαλήμ.

Και ήταν η Μαρία, η Παρθένος του Κάρμεν, που ορίστηκε από την Θεότητα για να είναι η Μητέρα του Θεϊκού Λυτρωτή του Κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

«..και τον έκτο μήνα, ο Άγγελος Γαβριήλ σταλμένος από τον Θεό σε μια πόλη της Γαλιλαίας, που λεγόταν Ναζαρέτ».

«Σε μια παρθένο που ήταν αρραβωνιασμένη με έναν άνδρα που λεγόταν Ιωσήφ, από την γενιά του Δαυίδ' και το όνομα της παρθένου ήταν Μαρία».

«Και ο άγγελος ήρθε σε αυτήν και είπε:

Χαίρε, πολυαγαπημένη! Ο Κύριος είναι μαζί σου' ευλογημένη εσύ μεταξύ των γυναικών».

Αλλά εκείνη όταν τον είδε, τaráχτηκε από τα λόγια του και σκεφτόταν τι σήμαινε αυτός ο χαιρετισμός» .

«Τότε ο άγγελος της είπε:

Μαρία μην φοβάσαι, έχεις την χάρη του Θεού. Και να, θα συλλάβεις εντός της κοιλίας σου και θα γεννήσεις έναν υιό και θα τον ονομάσεις Ιησού».

(Κατά Λουκά: Κεφ. 1 - 26, 27, 28, 29, 30, 31)

«Ωστόσο η Μαρία, διαμαρτυρήθηκε μέσα στην καρδιά της επειδή ήταν αγνή και είπε στον άγγελο:

Πως θα συμβεί αυτό; Γιατί δεν γνωρίζω άνδρα.

Και απαντώντας ο άγγελος της είπε:

Το Άγιο Πνεύμα θα έρθει πάνω σου και η δύναμη του Υψίστου θα σε καλύψει' για αυτό επίσης το άγιο παιδί που θα γεννήσεις θα ονομαστεί Υιός του Θεού».

(Κατά Λουκά: Κεφ. 1 - 34, 35)

«Τότε η Μαρία είπε:

Ιδού η δούλη του Κυρίου. Ας γίνει το θέλημα του σε μένα κατά τον λόγο σου.

Και ο άγγελος έφυγε από αυτήν».

Σε εκείνες τις ημέρες σηκώθηκε η Μαρία και βιαστικά πήγε σε μια πόλη της ορεινής Ιουδαίας. Και μπήκε στο σπίτι του Ζαχαρία και χαιρέτησε την Ελισάβετ».

«Και όταν αυτό συνέβη, μόλις η Ελισάβετ άκουσε τον χαιρετισμό της Μαρίας, το μωρό αναπήδησε στην μήτρα της και η Ελισάβετ ήταν πλημμυρισμένη από το Άγιο Πνεύμα».

«Και φώναξε με δυνατή φωνή και είπε:

Ευλογημένη εσύ μεταξύ των γυναικών και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. Και που το κάνει αυτό σε μένα και η μητέρα του Κυρίου μου έρχεται σε μένα;

Γιατί μόλις έφτασε στα αυτιά μου η φωνή του χαιρετισμού σου, το παιδί στα σπλάχνα μου σκίρτησε από αγαλλίαση.

Και ευλογημένη αυτή που πίστεψε, επειδή θα εκπληρωθούν όλα τα πράγματα που ο Θεός της είπε».

Και τότε η Μαρία είπε:

«Η ψυχή μου επαινεί τον Κύριο

Και το πνεύμα μου ευχαρίστησε στον Θεό μου, τον Σωτήρα γιατί έχει κοιτάξει τη ταπείνωση της δούλης του.

Από τώρα και στο εξής θα είμαι ευλογημένη για όλες τις γενεές.

Επειδή έχει κάνει μεγάλα πράγματα για μένα ο Δυνατός Θεός ' Άγιο είναι το όνομά του.

Και το έλεος του από γενιά σε γενιά για εκείνους που τον φοβούνται.

Έδειξε δύναμη με το χέρι του. Διασκόρπισε τους περήφανους της σκέψης στην καρδιά τους.

Καθαίρεσε άρχοντες από τους θρόνους τους και ανύψωσε τους ταπεινούς.

Στους πεινασμένους έδωσε αγαθά και τους πλούσιους τους έδιωξε άδειους.

Βοήθησε τον δούλο του τον Ισραήλ, δείχνοντας πως θυμήθηκε το έλεος, έτσι όπως το είπε στους γονείς μας, στον Αβραάμ και τους απογόνους του για πάντα».

«Και η Μαρία έμεινε μαζί της για τρεις μήνες και ύστερα γύρισε σπίτι της».

(Κατά Λουκά: Κεφ. 1, 39 - 56)

Στους αρχαίους χρόνους όλες οι φυλές της ανθρωπότητας είχαν συλλάβει τα παιδιά τους με την δύναμη και την χάρη του Αγίου Πνεύματος ' και τότε δεν υπήρχε πόνος στην γέννα.

Το Άγιο Πνεύμα έστειλε τους άγιους αγγέλους του για να συγκεντρώσουν τους άνδρες και τις γυναίκες στις μεγάλες αυλές των ναών.

Η σεξουαλική πράξη ήταν κατευθυνόμενη από τους αγγέλους και αυτό ήταν ένα Μυστήριο που πραγματοποιούνταν μόνο μέσα στους ναούς για να δημιουργήσουν σώματα για τις ψυχές που χρειάζονταν να έρθουν στον κόσμο.

Τότε ο πόνος κατά την διάρκεια του τοκετού δεν υπήρχε, οι γυναίκες γεννούσαν τα παιδιά τους χωρίς πόνο, γιατί τα είχαν συλλάβει με την δύναμη και την χάρη του αγίου Πνεύματος.

Αλλά καθώς η ανθρωπότητα παράκουσε τους αγγέλους, τότε αμάρτησε κατά του Αγίου Πνεύματος και έτσι είπε στη γυναίκα: «Θα γεννάς τα παιδιά σου με πόνο» και στον άνδρα: «Θα δουλεύεις και με τον ιδρώτα του μετώπου σου θα στηρίζεις την γυναίκα σου και τα παιδιά σου».

Ο Αδάμ ήταν όλοι οι άνδρες των αρχαίων καιρών και η Εύα όλες οι γυναίκες των αρχαίων καιρών.

Η Μαρία είχε ακολουθήσει τον δρόμο της αγνότητας και της αγιότητας και για αυτό εξεπλάγη όταν ο άγγελος της ανακοίνωσε ότι θα συλλάβει ένα παιδί.

Εκείνη μας δίδαξε με το παράδειγμά της το μονοπάτι της αγνότητας.

Σήμερα η ημέρα του γάμου έχει μετατραπεί σε μια άδεια για να πορνεύουμε. Οι άνδρες και οι γυναίκες πολλαπλασιάζονται μόνο από ζωική ευχαρίστηση, μη δίνοντας καμία σημασία στο Άγιο Πνεύμα.

Κάθε σεξουαλική ένωση που πραγματοποιείται χωρίς της άδεια του Αγίου Πνεύματος, είναι πορνεία. Αλλά αυτό δεν θέλουν να το καταλάβουν οι άνθρωποι σε αυτήν την εποχή, επειδή έχουν εγκαταλείψει την αρχαία διδασκαλία που γνώριζε η Παρθένος Μαρία, η Μητέρα του Ιησού και που κήρυξε ο Χριστός μέσα στα αήτητα τείχη της Σιών.

Όλοι οι σοφοί του παρελθόντος συλλάβανε τα παιδιά τους με την δύναμη και την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ο Ζαχαρίας εξεπλάγη όταν ο άγγελος του ανακοίνωσε την γέννηση του Ιωάννη του Βαπτιστή.

Ο Ιωάννης ήταν επίσης δημιούργημα της δύναμης και της χάρης του Αγίου Πνεύματος και ήταν ένας άγγελος που ανακοίνωσε στον Ζαχαρία ότι η σύζυγός του που ήταν ήδη ηλικιωμένη θα συλλάβει ένα παιδί.

Ας δούμε τους ακόλουθους βιβλικούς στίχους:

«Και ήρθε η σειρά να εφημερεύσει ο Ζαχαρίας ως ιερέας του Θεού, του οποίου ήταν η σειρά του κατά τάξη. Σύμφωνα με το έθιμο του ιερατείου, πήγε να προσφέρει θυμίαμα, μπαίνοντας στο ναό του Θεού.

Και όλο το πλήθος του λαού προσευχόταν έξω την ώρα του θυμιάματος.

Και εμφανίστηκε μπροστά του ο άγγελος του Κυρίου, όρθιος στη δεξιά πλευρά του βωμού του λιβανιού.

Και τότε παραγμένος ο Ζαχαρίας τον είδε και φόβος τον κυρίεψε. Αλλά ο άγγελος του είπε:

Ζαχαρία μην φοβάσαι, γιατί η προσευχή σου εισακούστηκε και η σύζυγός σου η Ελισάβετ θα γεννήσει ένα γιο και θα τον ονομάσεις Ιωάννη. Και θα νοιώσεις χαρά και αγαλλίαση και πολλοί θα χαρούν με την γέννησή του. Γιατί μεγάλη θα είναι η χάρη του ενώπιον του Θεού και δεν θα πει κρασί ούτε ποτό και θα είναι γεμάτος από το Άγιο Πνεύμα ήδη από την κοιλιά της μητέρας του».

(Κατά Λουκά: Κεφ. 1, 8 - 15)

Όλοι οι μεγάλοι άγιοι και σοφοί των αρχαίων καιρών γεννήθηκαν από την δύναμη και την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Κάθε γάμος σωστός και δίκαιος πρέπει να συλλάβει από την δύναμη και την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Εκείνοι οι σύζυγοι που θέλουν να είναι πραγματικά χριστιανοί, πρέπει να προσευχηθούν στο Άγιο Πνεύμα ζητώντας τον Ευαγγελισμό. Και ο άγγελος του Θεού θα εμφανιστεί στα όνειρα των συζύγων και θα τους ανακοινώσει την ημέρα και την ώρα θα πρέπει να ελέγξουν την σεξουαλική σχέση.

Και έτσι κάθε παιδί θα είναι όμορφο και αγνό κατά την γέννησή του, γιατί θα έχει συλληφθεί από την δύναμη και την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Πρέπει να ελέγξουν τα σαρκικά πάθη και να καλλιεργήσουν την αγνότητα και την ιερότητα του γάμου.

«Τιμημένος είναι ο κάθε γάμος και το κρεβάτι που δεν είναι λεκιασμένο, αλλά εκείνους που πορνεύουν και μοιχεύουν θα τους κρίνει ο Θεός»

(Προς Εβραίους: Κεφ. 13, 4)

«Ας μην είναι κανένας πόρνος ή υβριστής σαν το Ησαύ, ο οποίος για ένα πιάτο φαΐ πούλησε τα πρωτοτόκιά του».

(Προς Εβραίους: Κεφ. 12, 16)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η ΣΥΛΛΗΨΗ

Υπήρχαν στον ναό της Ιερουσαλήμ 33 ιερείς από την Φυλή του Λευί .

Ο Ιωσήφ ο πατέρας του Ιησού της Ναζαρέτ ήταν ένας από 33 γέροντες του ναού του Σολομώντα.

Μετά τον Ευαγγελισμό, ο Αρχιερέας διέταξε και τους 33 ιερείς να αφήσουν τις ράβδους τους πίσω από τον βωμό. Και αποφασίστηκε ότι εκείνου η ράβδος που κατά το ξημέρωμα θα ανθήσει θα είναι ο σύζυγος της Μαρίας.

Καθένας από τους ιερείς, ένας – ένας κατά σειρά τοποθέτησαν τα μπαστούνια τους πίσω από τον βωμό.

Ο τελευταίος που ήταν να τοποθετήσει την ράβδο του ήταν ο Ιερέας Ιωσήφ, αλλά ο οποίος αρνήθηκε την εντολή του Αρχιερέα, επικαλούμενος το προχωρημένο της ηλικίας του.

Εντέλει, έπρεπε να υπακούσει την εντολή και τοποθέτησε την ράβδο του πίσω από τον βωμό.

Την άλλη μέρα, πολύ πρωί, πήγαν οι ιερείς στον βωμό για να πάρουν τις ράβδους του και πόσο μεγάλη έκπληξη που βρήκαν την ράβδο του Ιωσήφ σε πλήρη άνθηση!

Έτσι ήταν που ορίστηκε ο Ιωσήφ ως σύζυγος για την Μαρία.

Και ήταν η Παρθένος του Κάρμεν που εξήλθε από τον ναό και τοποθετήθηκε στο σπίτι ενός έντιμου πολίτη της Ιερουσαλήμ, περιμένοντας την ώρα της σύλληψης.

Και ήταν ο Άγγελος Γαβριήλ που επέλεξε την ημέρα και την ώρα κατά την οποία οι σύζυγοι επαλήθευσαν την σεξουαλική πράξη ως θυσία στον βωμό του γάμου για να δοθεί σώμα στον Θεϊκό Λυτρωτή του κόσμου

Και η Μαρία ήταν παρθένος πριν τον τοκετό, στον τοκετό και μετά τον τοκετό, γιατί ήταν Παρθένος της Ψυχής και επειδή η σύλληψη πραγματοποιήθηκε από το έργο, όπως είπε κατά το θέλημα και την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Η σεξουαλική πράξη, όταν είναι με εντολή αγγέλου, γεννά παιδιά κατά το έργο και την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Η σεξουαλική πράξη για τους αγνούς είναι αγνή και για τους ακάθαρτους ακάθαρτη.

Όταν κοιτάζουμε την σεξουαλική πράξη με τα μάτια του αγγέλου, είναι αγγελική, αλλά όταν την κοιτάζουμε με τα μάτια της κακίας, είναι δαιμονική.

Όταν η σεξουαλική πράξη πραγματοποιείται από την εντολή ενός αγγέλου είναι άγια.

Αλλά όταν πραγματοποιείται η σεξουαλική πράξη από την εντολή του διαβόλου, είναι σατανική.

Η Μαρία δεν είχε πόνο κατά τον τοκετό, επειδή συνέλαβε το παιδί της κατά το έργο και την χάρη του Αγίου Πνεύματος και όλοι οι σύζυγοι του κόσμου θα μπορούσαν να μιμηθούν την Μαρία και τον Ιωσήφ, συλλαμβάνοντας τα παιδιά τους με την χάρη του Αγίου Πνεύματος, «χωρίς πορνεία (εκσπερμάτιση)».

Αυτό είναι το θαυμάσιο κλειδί που θα επιτρέψει να γεννηθούν παιδιά ιδιοφυή και γεμάτα ομορφιά.

Αυτό που είναι σημαντικό είναι να απέχουμε και να προσευχόμαστε καθημερινά στο Άγιο Πνεύμα και στον ιερό άγγελο του τον Γαβριήλ, έτσι ώστε σε κάποιο όνειρο να μας κάνει κοινωνούς του Ευαγγελισμού.

Και τότε ο άγγελος του Κυρίου , θα αποκαλύψει στα όνειρα την ημέρα και την ώρα κατά την οποία οι σύζυγοι μπορούν να πραγματοποιήσουν την ιερή πράξη της γονιμοποίησης.

Αυτή η σύλληψη του Αγίου Πνεύματος, θα μετατρέψει κάθε σπίτι σε ένα παράδεισο και θα εξαλείψει τις ερωτικές απογοητεύσεις και θα υπάρξει ευτυχία.

Κάθε προσευχή προς τον Άγγελο Γαβριήλ, θα πρέπει να είναι έτσι:

«Κύριε Ιεχωβά των Στρατών, αν έχεις τη καλοσύνη να επιβλέψεις την θλίψη της δούλης σου και με θυμηθείς και μην ξεχάσεις τη δούλη σου, αλλά να δώσεις στη δούλη σου ένα αρσενικό παιδί, τότε θα το δώσω στον Κύριο για όλες τις ημέρες τής ζωής του και ξυράφι δεν θα περάσει από το κεφάλι του».

(Σαμουήλ Κεφ. 1, 11)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΟ ΟΡΟΣ

Είμαστε ψυχές που έχουμε σώμα. Αλλά το σώμα δεν είναι παρά το ένδυμα της ψυχής.

Το σώμα δεν σκέφτεται, αυτό που σκέφτεται είναι η ψυχή. Το σώμα δεν αγαπά, αυτό που αγαπά είναι η ψυχή. Το σώμα δεν επιθυμεί, αυτό που επιθυμεί είναι η ψυχή.

Το σώμα είναι απλώς ένα ένδυμα της ψυχής.

Κατά τη διάρκεια των ωρών του ονείρου, η ψυχή αφήνει το σώμα και επισκέπτεται όλους εκείνους τους τόπους που της είναι οικείοι .

Κατά τη διάρκεια των ωρών του ονείρου, η ψυχή περιπλανιέται σε εκείνο το ιερό όρος για τον οποίο τα Άγια Ευαγγέλια μιλούν σε μας.

Η Βίβλος μιλά σε μας για αυτό το όρος στους ακόλουθους στίχους:

«Και συνέβηκε μετά τα λόγια αυτά να περάσουν περίπου οχτώ ημέρες, και τότε παράλαβε τον Πέτρο και τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο και ανέβηκε στο όρος για να προσευχηθεί.

Και ενώ αυτός προσευχόταν, έγινε η όψη του προσώπου του διαφορετική και ο ιματισμός του έγινε λευκός και αστραφτερός.

Και ιδού, δύο άντρες συνομιλούσαν με αυτόν, οι οποίοι ήταν ο Μωυσής και ο Ηλίας, που εμφανίστηκαν με δόξα και μιλούσαν για την έξοδο του από τον κόσμο, την οποία έμελλε να εκπληρώνει στην Ιερουσαλήμ.

Αλλά ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του, κοιμούνταν με βαρύ ύπνο. Όταν όμως ξύπνησαν εντελώς, είδαν τη δόξα του και τους δύο άντρες που είχαν σταθεί μαζί του.

Και συνέβηκε, καθώς αυτοί χωρίζονταν από αυτόν, να πει ο Πέτρος προς τον Ιησού: "Δάσκαλε , είναι καλό για μας εδώ να είμαστε · ας κάνουμε λοιπόν τρεις σκηνές, μία για σένα και μία για το Μωυσή και μία για τον Ηλία" – μην ξέροντας τι έλεγε.

Ενώ λοιπόν έλεγε αυτά, έγινε νεφέλη και τους επισκίαζε. Φοβήθηκαν, τότε, καθώς εισήλθαν στη νεφέλη.

Και μια φωνή ήρθε από τη νεφέλη που έλεγε: αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπημένος, αυτόν να ακούτε".

Και καθώς έγινε η φωνή, βρέθηκε ο Ιησούς μόνος. Και αυτοί σώπασαν και σε κανέναν δεν ανάγγειλαν εκείνες τις ημέρες τίποτα απ' όσα είχαν δει.

Συνέβηκε, τότε, την επόμενη ημέρα, όταν αυτοί κατέβηκαν από το όρος, να τον συναντήσει πολύ πλήθος»

(Κατά Λουκά: Κεφ.9, 28-37)

Εκείνο το όρος για το οποίο μιλούν τα Ευαγγέλια, είναι το διάστημα.

Κατά τη διάρκεια των ωρών του ονείρου, όλες οι ψυχές πηγαίνουν σε αυτό το όρος και επισκέπτονται διαφορετικούς τόπους, πηγαίνουν όπου η καρδιά τους, τους παίρνει.

Στα όνειρα οι ψυχές μας μιλούν με απόμακρα όντα, μιλούν με άλλες ψυχές και μπορεί να μιλήσουν με αγγέλους.

Όταν ο Χριστός είπε στον Πέτρο, στον Ιωάννη και στον Ιάκωβο να ανέβουν στο βουνό για να προσευχηθούν και όταν ο Χριστός μεταμορφώθηκε παρουσία τους, πρέπει να καταλάβουμε ότι τα σώματά τους από σάρκα και οστά κοιμήθηκαν, ενώ οι ψυχές τους προσευχήθηκαν εγκαταλείποντας το σώμα, στο όρος .

Κάθε άνθρωπος μπορεί να επισκεφτεί το όρος εθελοντικά. Το σημαντικό είναι να καταλάβει ότι είμαστε ψυχές που έχουμε σώματα και ότι μπορούμε να εισέλθουμε και να αφήσουμε το σώμα εθελοντικά.

Κάθε Χριστιανός μπορεί να μάθει να αφήνει το σώμα εθελοντικά.

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΟ:

Ξαπλώνει το άτομο στο κρεβάτι του, για να κοιμηθεί και όταν ήδη εισέρχεται στην κατάσταση του ύπνου, σηκώνεται από το κρεβάτι του όσο πιο ήσυχα μπορεί , φροντίζοντας να μην ξυπνήσει από το ονείρου του.

Μετά αφήνει το μέρος του, κάνοντας ένα μικρό άλμα με την πρόθεση να επιπλεύσει και έτσι να πετάξει, ο καθένας μπορεί να πάει όπου η καρδιά του τον πηγαίνει.

Η μητέρα, θα είναι σε θέση να επισκεφτεί τον γιο της από απόσταση , να τον δει και να μιλήσει μαζί του. Ο σύζυγος θα είναι σε θέση να επισκεφτεί την σύζυγό του που είναι μακριά, για να την δει και θα είναι και εκείνη επίσης σε θέση να κάνει το ίδιο πράγμα.

Αυτό δεν είναι μια διανοητική πρακτική, δεν είναι ένα διανοητικό θέμα, όταν λέμε ότι ο Χριστιανός πρέπει να σηκωθεί από το κρεβάτι του με ομαλότητα, πρόκειται να το κάνει αυτό, έτσι όπως ακούγεται, αλλά φροντίζοντας το όνειρο, επειδή η δύναμη για να εισέλθει στο όρος , είναι στο όνειρο.

Το σημαντικό πράγμα είναι να αφεθεί η τεμπελιά και να σηκωθεί από το κρεβάτι του στην στιγμή που πάει να κοιμηθεί .

Στο όρος , όλες οι ψυχές μπορούν να μιλήσουν με τη Παρθένο του Κάρμεν και με τον αγαπημένο Υιό της.

Η Ιερότατη Παρθένος του Κάρμεν κλαίει για όλες τις γυναίκες και φρουρεί όλους τους ανθρώπους.

Στον όρο, η Παρθένος του Κάρμεν εμφανίζεται ντυμένη με τον χιτώνα της στο χρώμα του καρμελίτη. Φορά έναν καρμελί και καφετί μανδύα στο κεφάλι της, φέρει ένα ωμοφόριο στα χέρια της και στο κεφάλι της είναι τοποθετημένο ένα στέμμα.

Έτσι είναι η Μελαχρινή Παρθένος, η Παρθένος του Όρους .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Η ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Στο τελευταίο κεφάλαιό μας είπαμε ότι όταν το σώμα κοιμάται η ψυχή περιπλανιέται στο ιερό όρος .

Η ψυχή εγκαθίσταται κατά τη διάρκεια των ωρών του ονείρου στις ίδιες δραστηριότητες και ενασχολήσεις της ημέρας.

Έξω από το σώμα τους οι έμποροι αγοράζουν και πωλούν στα καταστήματά τους, χωρίς να συνειδητοποιούν πως είναι έξω από το σώμα τους.

Κατά την διάρκεια των ωρών του ονείρου βλέπουμε τις ψυχές των μοδιστρών, των μηχανικών, των καταστηματάρχων, των πλανόδιων πωλητών κτλ. κάνοντας τις ίδιες εργασίες και τις ανάγκες της ημέρας.

Αυτές οι ψυχές πηγαίνουν κοιμισμένες, πεπεισμένες, σίγουρες ότι είναι με σάρκα και οστά. Όταν κάποιος τους λέει ότι είναι έξω από το σώμα, τότε δεν τον πιστεύουν και τον κοροϊδεύουν.

Αν αυτές οι ψυχές συνειδητοποιούσαν ότι είναι έξω από το σώμα, θα μπορούσαν να μεταφερθούν σε οποιαδήποτε γωνιά του κόσμου μέσα σε λίγες στιγμές.

Έτσι η σύζυγος που υποφέρει για τον άντρα της που τον αγαπά και απουσιάζει, η κοπέλα που υποφέρει για τον φίλο της που αγαπά, μπορεί να τον επισκεφτεί χωρίς να την δει. Η μητέρα που έχει τον απόντα γιο μπορεί να επισκεφτεί το γιο της και να μάθει για τη ζωή του.

Το σημαντικό είναι να γνωρίζουμε το κλειδί, το μυστικό για να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε έξω από το φυσικό σώμα.

Εκείνο το κλειδί είναι η διάκριση. Κατά τη διάρκεια της ημέρας πρέπει να αναρωτιόμαστε: «Είμαι στο σώμα; Είμαι έξω από το σώμα;»

Έπειτα μπορείτε να κάνετε ένα μικρό άλμα με την πρόθεση να επιπλεύσετε στο διάστημα και εάν επιπλέετε είναι επειδή είστε έξω από το σώμα. Κατόπιν αιωρηθείτε στα διαστήματα, πηγαίνετε εκεί όπου η καρδιά σας, σας παίρνει.

Αυτή την ερώτηση πρέπει να κάνετε με την παρουσία οποιουδήποτε περιέργου πράγματος. Υποθέστε ότι πηγαίνετε σε έναν δρόμο και συναντιέστε με έναν φίλο που δεν τον έχετε δει για πολύ καιρό, έπειτα κάντε την ερώτηση: «Είμαι στο σώμα ή έξω από αυτό;»

Κάντε ένα μικρό άλμα με την πρόθεση να επιπλεύσετε και εάν επιπλέετε είναι επειδή το σώμα κοιμάται στο κρεβάτι και είστε έξω από αυτό. Κατόπιν, πηγαίνετε όπου η καρδιά σας, σας οδηγήσει, όπου είναι η απύσχα ύπαρξη, όπου είναι ο απών γιος, όπου η αγαπημένη.

Αυτή την ερώτηση πρέπει να κάνετε κατά τη διάρκεια της ημέρας, παρουσία οποιουδήποτε περιεργού πράγματος. Ένας σάλος, ένα σπάνιο αντικείμενο, η σύγκρουση με έναν αποθανόντα, η σύγκρουση με έναν απόμακρο φίλο, εν ολίγοις, παρουσία οποιασδήποτε ασήμαντης λεπτομέρειας.

Αυτό το κλειδί της διάκρισης οφείλεται στην πρακτική κατά τη διάρκεια της ημέρας, σε κάθε βήμα, σε κάθε στιγμή, έτσι ώστε να χαραχθεί καλά την ψυχή μας και να ενεργεί κατά τη διάρκεια του ονείρου.

Οτιδήποτε κάποιος κάνει κατά τη διάρκεια της ημέρας, το κάνει επίσης κατά τη διάρκεια του ονείρου και εάν κατά τη διάρκεια της ημέρας είναι εξοικειωμένος με αυτήν την πρακτική, κατά τη διάρκεια της νύχτας θα την κάνει στις ώρες του ονείρου, όταν η ψυχή θα είναι έξω από το σώμα της.

Και έπειτα, κάνοντας την ερώτηση, θα κάνει το μικρό άλμα δεδομένου ότι το έχει κάνει κατά τη διάρκεια της ημέρας και αφυπνίζεται η συνείδησή του και θα επιπλεύσει στα διαστήματα και θα είναι σε θέση να επισκεφτεί τα απόμακρα όντα, τον απόντα γιο, τη μητέρα από την οποία δεν είχε ειδήσεις, κ.λπ.

Η ψυχή κατά τη διάρκεια των ωρών του ονείρου είναι έξω από το σώμα, το σημαντικό πράγμα είναι ότι η ψυχή αντιλαμβάνεται ότι είναι έξω από το σώμα για να είναι σε θέση να επισκεφτεί οποιαδήποτε απόμακρη περιοχή.

Αυτό είναι το κλειδί της διάκρισης.

Εάν όντας έξω από το σώμα, επικαλεστούμε με καθαρή καρδιά την Παρθένο του Κάρμεν, κατόπιν η Θεία Μητέρα του Ναζωραίου θα ανταποκριθεί στην κλήση μας και θα είμαστε σε θέση να μιλήσουμε μαζί της. Και εάν όντας έξω από το σώμα επικαλεστούμε τον άγγελο Γαβριήλ, ζητώντας του τον ευαγγελισμό, τότε αυτός θα μπορεί να πει στη σύζυγο και τον σύζυγο, ποια ημέρα και ποια ώρα θα μπορούν να ενώσουν τα σώματά τους. Και έτσι οι γυναίκες θα είναι σε θέση να συλλάβουν τα παιδιά τους κατά το έργο και την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Δηλαδή, κατόπιν διαταγής του Αγίου Πνεύματος.

Οι άνδρες μπορούν να μιλήσουν με τους Αγγέλους κατά τη διάρκεια του ονείρου. Κάθε γυναίκα, κάθε αγόρι, κάθε ηλικιωμένος, μπορεί να μιλήσει με τους Αγγέλους κατά τη διάρκεια του ονείρου.

Έξω από το σώμα μπορούμε να επικαλεστούμε τους αγγέλους και αυτοί αποκριθούν στην κλήση μας να μας διδάξουν τη λόγο του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΜΕΝ

Όλοι όσοι γνωρίζουμε το όρος , ξέρουμε ότι η Παρθένος του Κάρμεν είναι μια ακούραστη εργαζόμενη.

Συχνά, ένας πιστός θεραπεύεται από κάποια ανίατη ασθένεια και έπειτα αναφωνεί με θαυμασμό: «Για το θαύμα της Παρθένου του Κάρμεν»!

Αλλά ο πιστός αγνοεί ότι η Παρθένος του Κάρμεν έπρεπε να εργαστεί έντονα για να είναι σε θέση να θεραπεύσει το άρρωστο σώμα.

Άλλες φορές ένας πιστός που είχε σωθεί από τραγικό θάνατο, αναφώνησε με θαυμασμό: «Θαύμα»! Αλλά ο πιστός αγνοεί την ανώτατη προσπάθεια, την τεράστια θυσία, το μέγεθος της εργασίας που η Παρθένος του Κάρμεν έχει κληθεί για να κάνει.

Ας αφηγηθούμε κάποια από τα θαύματα της Παρθένου του Κάρμεν:

1) Ο Alfredo Bello, σώθηκε από πνιγμό σε μια βάρκα, προσευχόμενος στην Παρθένο του Κάρμεν. Ο Alfredo Bello έπλεε σε περιοχή της διώρυγας του Παναμά προς την πόλη Barranquilla, όταν εξερράγη το σκάφος. Το σκάφος μεταξύ των οργισμένων κυμάτων της θάλασσας βυθίστηκε. Κανείς δεν είδε κάτι εκτός από τον ουρανό και το νερό, ούτε μια ακτίνα ελπίδας και ο Alfredo Bello πιάστηκε σε μια άθλια σανίδα, καλώντας την Παρθένο του Κάρμεν. Έτσι ο άνδρας σώθηκε ' έλαβε την βοήθεια εγκαίρως και γεμάτος από θαυμασμό αναφώνησε: «Θαύμα»!

Αλλά εκείνος ο άνδρας αγνοούσε τη φοβερή προσπάθεια που έπρεπε να κάνει η Παρθένος του Κάρμεν για να τον σώξει.

2) Ο Jose Prudencio Aguilar, διακεκριμένη και εξέχουσα προσωπικότητα της Riohacha, έπλευσε με ένα σκάφος ιδιοκτησίας του μέσω των εξοργισμένων κυμάτων του Ατλαντικού, όταν τυλίχτηκε από έναν τρομερό τυφώνα που τίναζε τα εξοργισμένα κύματα της θάλασσας. Εκείνο το σκάφος ήταν στα πρόθυρα της βύθισης μεταξύ των βαθών του ωκεανού . Ο άνδρας φώναξε την παρθένο του Κάρμεν και εκείνη εργάστηκε σκληρά και κατάφερε να τον σώσει από την καταστροφή. «Θαύμα»! Αναφώνησε ο άνδρας.

3) Η κυρία Esther Lozano γέννησε ένα όμορφο κοριτσάκι χωρίς αίσθημα κανενός πόνου στον τοκετό, επικαλούμενη την Παρθένο του Κάρμεν. «Θαύμα!», αναφώνησε, χωρίς να συνειδητοποιεί την τεράστια επιστημονική εργασία που έπρεπε να κάνει η Παρθένος του Κάρμεν για να την σώσει.

Η κυρία ευχαριστημένη βάφτισε την κόρη της με το όνομα της Παρθένου του Κάρμεν.

4) Το έτος 1940, διακινούμενη σε μια βάρκα από το Ηο στην Gamarra, μια νεαρή κυρία που λεγόταν Emilia Hernandez, έπεσε στο νερό σε στιγμές που είχε πάει για έναν κουβά με νερό. Η κυρία ήταν τέσσερις ώρες μεταξύ των εξοργισμένων κυμάτων στον ποταμό Magdalena, πιάστηκε από ένα ασημαντο κλαδί και σώθηκε από τα νύχια του θανάτου, επικαλούμενη την Παρθένο του Κάρμεν. Το όνομα της βάρκας ήταν «Manzanares».

Η Παρθένος του Κάρμεν έπρεπε να παλέψει πάρα πολύ για να σώσει την κοπέλα.

5) Ένας ναυτικός, που ανήκε με μια διακεκριμένη οικογένεια της Samaria, είχε ένα ατύχημα στη θάλασσα και έμεινε αρκετές ώρες στο νερό. Αφού σώθηκε και επανήλθε στον εαυτό του και όλοι αναφώνησαν: «Ένα θαύμα της Παρθένου του Κάρμεν».

6) Σε κάποια περίπτωση ένας άνδρας που ανέβηκε στο λόφο του Tolima, δέχτηκε επίθεση από ένα λυσσασμένο σκυλί. Το ζώο ούρλιαζε τη νύχτα μεταξύ των σκοταδιών. Το άτομο τρομαγμένο, επικαλέστηκε την Παρθένο του Κάρμεν και το κτήνος τράπηκε σε φυγή τρομαγμένο.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι εκείνο το ζώο ήταν μια σκοτεινή ύπαρξη της αβύσσου.

7) Και τι θα λέγαμε για εκείνο το κορίτσι που σώθηκε κατά το συντριβή του αεροπλάνου στο οποίο ταξίδευε; Το αεροσκάφος μετέφερε από τη Γερμανία στις Ηνωμένες Πολιτείες ένα μεγάλο αριθμό παιδιών προσφύγων, όταν ένα συνετρίβη στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όλα εκείνα τα παιδιά χάθηκαν, αλλά δεν εξηγείται πώς ήταν σε μια ορισμένη απόσταση από το αεροπλάνο ένα κορίτσι εντελώς υγιές και χωρίς ούτε μια μικρή γρατσουνιά.

Η Παρθένος του Κάρμεν πραγματοποίησε εκείνο το θαυμάσιο έργο, το οποίο είναι ένα τρομερό θαύμα.

Δεχόμαστε ότι από το νόμο του πεπρωμένου το κορίτσι δεν έπρεπε ακόμα να πεθάνει, αλλά αναπόφευκτα μια επέμβαση απαιτήθηκε και ήταν πράγματι αυτή από την Παρθένο του Κάρμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Η ΦΥΣΗ

Η Φύση είναι μια Μητέρα πάντα Παρθένος. Η Φύση είναι πάντα Παρθένος και πάντα Μητέρα. Η Φύση είναι μια Μητέρα αυστηρή και καλή.

Η συνείδηση της Φύσης, διδάσκει το συνεσταλμένο πουλί να κατασκευάσει τη φωλιά του. Η συνείδηση της Φύσης κτυπά στην καρδιά του δέντρου, στην καρδιά του συνεσταλμένου σκουληκιού που σέρνεται στη γη, στην καρδιά του αετού που αλαζονικός κτυπά τα απτότητα φτερά του πάνω από τις γιγαντιαίες μάζες του γρανίτη, οι οποίες καρφώνονται σαν αραβικοί πύργοι μεταξύ του μπλε του ουρανού.

Η συνείδηση της Φύσης διδάσκει στο μωρό για να ψάχνει το στήθος της μητέρας του και διδάσκει στα πουλιά να υψώνονται για να πετάξουν.

Η συνείδηση της Φύσης δίνει τη μορφή σε όλα τα πράγματα, οργανώνει τα πέταλα των λουλουδιών που μυρώνουν τον αέρα με τα αρώματά τους και διατάζει τη μετακίνηση των αστεριών μεταξύ της θαυμάσιας ενορχήστρωσης του Απειρού.

Η φύση είναι μια Μητέρα αυστηρή και λατρεμένη. Όταν περνάμε στο όρος, την βλέπουμε μέσα στο θαυμάσιο ναό της, με το στέμμα της από χρυσό, με τον λευκό της χιτώνα να λάμπει, κυβερνώντας τα στοιχεία στην πάλη.

Όταν η ανθρωπότητα ενοχλεί πάρα πολύ, κάνει ότι όλες οι μητέρες κάνουν με τα παιδιά τους. Τους δίνει παιχνίδια έτσι ώστε να διασκεδάζουν καταθέτει στο μυαλό των εφευρετών, το ραδιόφωνο, το αεροπλάνο, το αυτοκίνητο, κλπ., έτσι ώστε τα παιδιά της να διασκεδάζουν, και ενόσω ωριμάσουν να μελετήσουν τη φρόνηση του Θεού.

Όλοι οι αθώοι άγγελοι της γης, του νερού, της φωτιάς και του αέρα, υπακούουν στην Ευλογημένη Θεά Μητέρα του Κόσμου.

Η Μαρία, η Adonia, η Insoberta, η Isis, η Astarte, έχουν συμβολίσει πάντα την Ουράνια Παρθένο της Φύσης.

Η Φύση είναι ένα μεγάλο εργοστάσιο, όπου ο Θεός εργάζεται.

Η Φύση είναι ο ναός της Παρθένου Μητέρας του Κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Η ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τώρα πάμε να διδάξουμε στους πιστούς της Παρθένου του Κάρμεν το μονοπάτι του αληθινού Χριστιανισμού.

Μελετώντας το τρίτο κεφαλαίο της Πρώτης Επιστολής του Αποστόλου Παύλου προς τον Τιμόθεο, βλέπουμε:

«Είναι αξιόπιστος ο λόγος: εάν κάποιος επιθυμεί την επισκοπή, καλό έργο επιθυμεί».

«Θα πρέπει επομένως ο επίσκοπος να είναι άμεμπτος άνδρας μιας γυναίκας, σε εγρήγορση, νηφάλιος, μετρημένος, φιλόξενος, να είναι σε θέση να διδάξει.

Να μην είναι λάτρης του κρασιού, όχι βίαιος, να μην είναι άπληστος για το βρόμικο χρήμα, αλλά αντιθέτως να είναι μετριοπαθής, να μην είναι καβγατζής, να μην επιθυμεί την φιλαργυρία ' να διευθύνει καλά το σπίτι του, στο οποίο έχει τα παιδιά του που τον υπακούνε με πολύ σεβασμό».

«Γιατί εκείνος που δεν μπορεί να κυβερνήσει το σπίτι του, πως θα φροντίσει την Εκκλησία του Θεού»;

«Να μην είναι νέος στην πίστη, επειδή δεν πρέπει να εμπέσει στην κριτική ικανότητα του διαβόλου. Επίσης πρέπει να έχει καλή μαρτυρία από αγνώστους, για να μην εξευτελιστεί και πέσει στην παγίδα του διαβόλου».

«Οι διάκονοι, πρέπει να είναι τίμιοι, όχι διπρόσωποι, να μην είναι επιρρεπείς στο κρασί, να μην είναι λάτρεις του άνομου χρήματος».

«Να κατέχουν το μυστήριο της πίστεως με καθαρή συνείδηση».

«Και αυτοί επίσης πρέπει πρώτα να δοκιμάζονται ' και έτσι να προάγονται, αν θα είναι χωρίς εγκλήματα».

«Οι γυναίκες επίσης, τίμιες, να μην συκοφαντούν, μετριοπαθείς, πιστές σε όλα».

«Οι διάκονοι να είναι σύζυγοι μιας μόνο γυναίκας, οι οποίοι να διοικούν καλά τα παιδιά τους και τα σπίτια τους».

«Και όσοι διάκονοι έχουν εκπληρώσει καλά τα καθήκοντά τους, αποκτούν μια τιμητική διάκριση χάρη στην πίστη τους στον Ιησού Χριστό».

«Αυτό το γράφω με την ελπίδα ότι σύντομα θα είμαι κοντά σου».

«Και αν τύχει και καθυστερήσω σου γράφω για να μάθεις πως πρέπει να συμπεριφέρεται κανείς στον Οίκο του Θεού, που είναι η Εκκλησία του Ζωντανού Θεού, στύλος και θεμέλιο της Αλήθειας».

«Και χωρίς αντίφαση είναι μεγάλο το μυστήριο της πίστεως. Ο Θεός έχει εκδηλωθεί με σάρκα ' έχει πιστοποιηθεί από το Πνεύμα ' έχει γίνει ορατός από τους αγγέλους ' έχει κηρυχθεί στα έθνη, τον έχει πιστέψει ο κόσμος ' έχει αναληφθεί με δόξα».

Αυτή είναι του Αποστόλου Παύλου προς τον Τιμόθεο, ανθρώπου ευσεβή και φοβούμενου του Θεού.

Αυτό είναι το ιερό Δόγμα του Αγίου Αυγουστίνου, του Αγίου Θωμά, του Κλήμη της Αλεξανδρείας, του Ιππόλυτου, του Επιφανείου, του Καρποκράτη, ο οποίος ίδρυσε πολλές μονές στην Ισπανία, του Tertuliano, του Αγίου Αμβροσίου, του Αγίου Στεφάνου που μαρτύρησε και πέθανε, κτλ.

Αυτή είναι η Αρχαία Διδασκαλία που ο Χριστός διδάξε στους εβδομήντα μαθητές Του και για την οποία εκδιώχθηκαν οι άγιοι από την Ιερουσαλήμ.

Αυτό είναι το δόγμα των μεγάλων πριγκίπων της Εκκλησίας, αυτή είναι η Διδασκαλία των Γνωστικών, στην οποία ανήκαν οι υψηλοί αξιωματούχοι της πρωτόγονης Γνωστικής Καθολικής Εκκλησίας.

Αυτός είναι ο παλαιός Χριστιανισμός που ο Παύλος κήρυξε στην Ρώμη όταν έφτασε δεμένος με αλυσίδες .Αυτός είναι ο Χριστιανισμός που μελέτησε η Παρθένος του Κάρμεν κάτω από την σκιά του Ναού της Ιερουσαλήμ.

Ας δούμε μερικές άλλες διδασκαλίες του Αποστόλου Παύλου.

«Ακολουθείτε την φιλανθρωπία ' και επιδιώξτε εκείνα τα πνευματικά χαρίσματα και περισσότερο από όλα εκείνο της προφητείας».

«Γιατί αυτός που μιλά γλώσσες, δεν μιλά στους ανθρώπους, αλλά στον Θεό, γιατί κανείς δεν καταλαβαίνει, παρότι εν πνεύματι μιλά τα μυστήρια».

«Ενώ αυτός που προφητεύει, μιλά στους ανθρώπους για να τους στηρίξει και να τους προτρέψει και να τους καθησυχάσει».

«Εκείνος που μιλά ξένες γλώσσες, οικοδομεί τον εαυτό του ' αλλά εκείνος που προφητεύει οικοδομεί την Εκκλησία».

«Έτσι θα ήθελα όλοι σας να μιλάτε γλώσσες, αλλά περισσότερο να προφητεύετε ' διότι μεγαλύτερος είναι αυτός που προφητεύει, παρά αυτός που μιλά γλώσσες, αν επίσης αυτό ερμηνεύεται, για την Εκκλησία είναι εποικοδομητικό».

*«Τώρα λοιπόν, αδελφοί, τι θα γινόταν αν ερχόμουν σε σας μιλώντας γλώσσες, τι θα κερδίζατε , αν εσείς δεν μιλάτε, ή δεν υπάρχει αποκάλυψη , ή γνώση ή προφητεία ή διδασκαλία»;
(Προς Κορινθίους: Κεφ. 14, 1-6).*

Έτσι λοιπόν, ο Άγιος Παύλος από την Ταρσό συμβουλεύει όλους τους καλούς Χριστιανούς να ασκούν την φιλανθρωπία, και να αναζητήσουν τα πνευματικά δώρα και κυρίως να προφητεύουν.

«Αν μιλάτε μια άγνωστη γλώσσα, ας υπάρχουν δύο ή το πολύ τρεις, και ο καθένας με την σειρά του' και ένας να εξηγεί» .

"Και αν δεν υπάρχει διερμηνέας, σώπα στην Εκκλησία και μίλα στον εαυτό σου και στον Θεό».

«Επίσης από τους προφήτες να μιλούν δυο ή τρεις και οι άλλοι θα τους κρίνουν».

«Και αν αποκαλυφθεί κάτι σε κάποιον που κάθεται, ο προηγούμενος να σιωπήσει».

«Επειδή μπορείτε όλοι να προφητεύετε ένας προς έναν, έτσι ώστε όλοι να μαθαίνουν και όλοι να προτρέπονται».

«Και τα πνεύματα εκείνων που προφητεύουν, να υπόκεινται στους προφήτες».

«Γιατί ο Θεός δεν είναι Θεός της διαφωνίας αλλά της ειρήνης' όπως και σε όλες τις Εκκλησίες των Αγίων».

«Οι γυναίκες σας πρέπει στις συνάξεις να σιωπούν' επειδή δεν τους επιτρέπεται να μιλήσουν, αλλά να υποτάσσονται, όπως επίσης ο νόμος λέει».

«Και αν θέλουν να μάθουν κάτι, ας ρωτήσουν τους συζύγους τους στο σπίτι, γιατί είναι ανέντιμο να μιλάει μια γυναίκα στην κοινότητα».

«Μήπως ο λόγος του Θεού προέρχεται από σας; Μήπως μόνο σε εσάς έχει φθάσει;»

«Αν κάποιος κατά την γνώμη του, είναι προφήτης, ή πνευματικός, αναγνωρίζει αυτό που σας γράφω, γιατί αυτά είναι εντολές του Κυρίου».

«Αλλά αν κάποιος αγνοεί, ας αγνοεί».

«Έτσι λοιπόν αδελφοί, να αναζητάτε να προφητεύετε' και μην απαγορεύετε τους άλλους να μιλάνε γλώσσες».

«Αλλά όλα να γίνονται αξιοπρεπώς και με τάξη».

(Προς Κορινθίους: Κεφ. 14, 27-40).

Κάθε καλός Χριστιανός μπορεί να λάβει το Άγιο Πνεύμα και να προφητεύει. Αλλά όποιος θέλει να γίνει προφήτης πρέπει να γίνει ολοκληρωτικά αγνός και άγιος.

Η Εκκλησία του Κυρίου μας του Ιησού Χριστού δεν είναι αυτού του κόσμου' ο ίδιος το είπε: «Το βασίλειο μου δεν είναι αυτού του κόσμου». Στο Όρος του Ζωντανού Θεού, υπάρχει μια Εκκλησία, αόρατη για τα μάτια της σάρκας, αλλά ορατή για τα μάτια της Ψυχής και του Πνεύματος. Αυτή είναι η πρωτόγονη Γνωστική Εκκλησία, η οποία ανήκει στον Χριστό και στους προφήτες.

Αυτή η Εκκλησία έχει τους επισκόπους της, τους αρχιεπισκόπους, τους διακόνους, τους υποδιακόνους και τους ιερείς που ιερουργούν στον Βωμό του Ζωντανού Θεού. Ο Πατριάρχης αυτής της αόρατης Εκκλησίας είναι ο Ιησούς Χριστός.

Σε αυτήν την Εκκλησία μπορούν να πάνε όλοι οι Χριστιανοί στην ψυχή και στο Πνεύμα.

Στα κεφάλαια 4 και 5 αυτής της εργασίας εξηγήσαμε το μυστικό για να αφήσουμε το σώμα συνειδητά και για να επισκεφτούμε οποιοδήποτε απόμακρο σημείο της Γης.

Επίσης μπορούμε όλα τα ανθρώπινα όντα να επισκεφτούμε την Γνωστική Εκκλησία κατά την διάρκεια του ονείρου. Εκεί στην Άγια αυτή Εκκλησία, βλέπουμε την Παρθένο του Κάρμεν και τους άγιους αγγέλους μαζί της.

Όλοι οι μεγάλοι Άγιοι της Εκκλησίας του Θεού επισκέπτονται την Γνωστική Εκκλησία. Τις Παρασκευές και τις Κυριακές στην αυγή γίνονται λειτουργίες και μεταλήψεις και όλοι οι Χριστιανοί μπορούν να παρευρίσκονται σε αυτές τις λειτουργίες και να λάβουν την κοινωνία του ψωμιού και του κρασιού, ακολουθώντας τις διδασκαλίες που αναφέρονται στα κεφάλαια 4 και 5 αυτού του βιβλίου. Σε αυτήν την Εκκλησία διδάσκεται σε όλους τους πιστούς να προφητεύουν.

Στην Γνωστική Εκκλησία βλέπουμε τον Χριστό να κάθεται στον θρόνο Του και όλοι οι Γνωστικοί μπορούμε να συνομιλήσουμε μαζί του προσωπικά.

Όλα τα βάσανα της Μαρίας συνέβησαν όταν παντρεύτηκε τον Ιωσήφ τον Ιερέα.

Η Μαρία ήταν μνημένη στα Μυστήρια της Αιγύπτου.

Στην Γνωστική Εκκλησία οι Χριστιανοί μαθαίνουν να προφητεύουν.

Το σημαντικό είναι να ακολουθήσουμε τον δρόμο της Αγιότητας και της τέλει Αγνότητας.

Στα βιβλία μας με τους τίτλους: «Ο Τέλειος Γάμος» και «Η Επανάσταση του Μπελ» μελετάμε σε βάθος τα μεγάλα μυστήρια του σεξ. Σε αυτά τα έργα διδάσκουμε τα μεγαλύτερα μυστικά του Σύμπαντος.

ΕΙΡΗΝΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΟΝΤΑ .

SAMAEL AUN WEOR